

Socialtjänstnämndens studieresa till Klai- peda och Riga den 20 – 23 april 2004

Socialtjänstnämndens studieresa till Klaipeda och Riga

Socialtjänstnämnden beslutade under hösten 2003 att göra en studieresa till Baltikum under vecka 17 år 2004. Syftet med studiebesöket var erfarenhetsutbyte och att skapa kontakter, särskilt utifrån att de baltiska länderna från den 1 maj 2004 ingår i Europeiska Unionen (EU).

Resan genomfördes den 20 – 23 april med deltagande av ledamöter och ersättare i nämnden samt borgarrådssekreterare från socialroteln och tjänstemän från förvaltningen.

Studieresan inleddes den 20 april i Klaipeda i Litauen med möte tillsammans med representanter för staden. Den 21 april gjordes studiebesök på ett hem för funktionshindrade och äldre samt ett härbärke. På eftermiddagen fortsatte resan till Riga. En mindre grupp som inte deltog i studiebesöket i Klaipeda kom till Riga redan på förmiddagen den 21 april. Under dagen gjorde de studiebesök på ett härbärke och ett rehabiliteringscenter för våldsutsatta barn. Dagen därpå, den 22 april, träffade samtliga representanter för Riga stad. Studiebesök gjordes vid en rysk skola och ett socialkontor. Studieresan avslutades den 23 april med studiebesök på ECAD's kontor (European Cities Against Drugs) och Center för drogförebyggande arbete samt ett dagcenter för utvecklingsstörda. Nedan lämnas redogörelse för några av studiebesöken.

Några basfakta om Litauen och Lettland

Litauen har 3,6 miljoner invånare fördelade på 81 % litauer, 8 % ryssar, 7% polacker och 4 % andra nationaliteter. 2,8 miljoner av Litauens invånare tillhör romersk-katolska kyrkan. Vilnius är Litauens huvudstad. Klaipeda med 190 000 invånare har Östersjöns nordligaste hamn som är isfri året runt.

Lettland har 2,3 miljoner invånare fördelade på 59 % letter, 29 % ryssar, 4 % vitryssar, 2,5 % ukrainare, 2,5 % polacker och 3 % övriga nationaliteter. Lettland är ett protestantiskt lutherskt land men det finns även många katoliker och de som tillhör den rysk-ortodoxa kyrkan. Riga med 736 000 invånare är huvudstad.

Studieresan

Klaipeda 20 – 21 april

Studieresan inleddes den 20 april i Klaipeda i Litauen med möte med representanter för staden. På förmiddagen den 21 april gjordes studiebesök på ett hem för funktionshindrade och äldre samt ett härbärke. På eftermiddagen fortsatte resan till Riga.

Möte med representanter för Klaipeda

Stadens vice borgmästare Audra Daujotienė hälsade oss välkomna. Representanter från olika delar av socialtjänsten deltog i mötet.

Av informationen om det sociala arbetet i Klaipeda framgick att man i hög grad arbetar med socialbidragsansökningar, 75 % av socialbudgeten åtgår till socialbidrag. Av hela stadens budget är 9,8 % avsatt till social verksamhet. Det vårdhem för äldre och funktionshindrade och det övernattningshem för hemlösa som vi skulle besöka finns

inom ramen för stadens socialtjänst. Det finns också ett barnkriscentrum för utsatta barn med 16 platser för tillfälligt boende, ett socialt stödcentrum som utbetalar socialbidrag och som även tillhandahåller hemhjälp för äldre och en matsal med gratis mat samt ett dagcentrum för mentalt funktionshindrade ungdomar.

Staden köper även sociala tjänster från frivilligorganisationer. Detta gäller exempelvis rehabilitering och transporter av handikappade barn, stöd till mentalsjuka och våldsutsatta kvinnor samt fritidsaktiviteter för barn och ungdomar. Organisationerna har möjlighet att få ekonomiskt stöd från stat eller kommun efter framställan till olika program/projekt.

Kommunen kan förvalta 2% av inkomstskatten själv (det finns endast statlig skatt) och ge till statliga eller frivilliga organisationer. Man har haft förhoppningar om att organisationerna ska tillhandahålla många tjänster inom det sociala området men har upptäckt att organisationerna inte klarar de höga kraven på kvalitet. 36 projekt finansieras genom kommunen men det finns 700 olika organisationer. Man vill skapa ett NGO-råd under fullmäktige. (NGO – Non governmental organisations)

Det finns ca 400 barn placerade på barnhem för olika åldrar. Ca 150 barn omhändertas varje år. Av dessa placeras ca 60 i familjehem. Det finns två skolor för barn med ”mentalt handikapp”. 70 föräldralösa barn bor vid dessa skolor.

Staten driver behandlingshem för missbrukare. Missbruk är en framför allt en sjukvårdsfråga. Inom den kommunala socialtjänsten arbetar man inte med missbrukare.

Frågan om trafficking berördes. Sedan två år finns i Litauen en organisation för att ta hand om traffickingoffer som kommer tillbaka. Det finns TV-reklam om risken för trafficking, polisen jobbar aktivt och det informeras i skolorna. Kommunen finansierar ingenting utan allt finansieras genom svenska SIDA (Styrelsen för internationellt utvecklingsarbete). Det finns ett statligt program men inga pengar för att genomföra det.

Integration av minoriteterna togs upp. I Klaipeda bor 28% ryssar, 6% ukrainare m.fl. och resten är litauer. I Klaipeda finns en plan för hur olika nationaliteter ska ges stöd vad gäller kultur, nationalitetsmedvetenhet etc. Minoriteterna har möjlighet att bli litauiska medborgare och har samma villkor som ursprungsbefolkningen. Det finns dock större sociala problem bland minoriteterna.

Av 30 skolor i staden är 9 ryska. I Klaipeda är de flesta skolor statliga, för de lägre åldrarna finns några privatskolor. Skolpengen går till löner. De privata skolorna måste klara underhåll etc. på annat sätt. I skolorna finns specialpedagoger och psykologer.

Staden samarbetar med socialförsäkringsmyndigheten, arbetsförmedlingen, polisen med flera. Det finns ett samverkansprojekt med Karlskrona i Sverige om våld mot kvinnor. Inom projektets ram kommer olika utbildningar att anordnas.

Klaipeda ingår i Union of the Baltic Cities (UBC). På ett möte i Rostock nyligen har man beslutat prioritera två frågor, nämligen problemen för arbetslösa och deras barn

och barn och ungdomar i riskzonen. Vid nästa möte i UBC ska en arbetsplan för dessa frågor fastställas.

Besök på härbärgets Silitus

Silitus är ett av två härbärgen i Klaipeda. Det ena har 52 platser, varav 12 för kvinnor och det andra har 70 platser för män. Det fungerar både som härbärke och som korttidsboende.

Sovplatser i flerbäddsrum (vanligen 4 sängar per rum) är tillgängliga för de hemlösa mellan 16.00 och 08.00 (undantag görs om man är sjuk då man kan stanna på härbärgets även under dagen). Man kan vistas på härbärgets enstaka nätter eller få tillgång till en plats under en längre tid – vanligen dock högst i 6 månader. De s.k. övernattningsplatserna finns i källaren i den fastighet vi besökte. Flertalet kommer till härbärgets på eget initiativ. Många kommer direkt från fängelse. Den som kommer berusad flera gånger får inte bo kvar.

De boende lagar maten själva och städar kök och sovrum. Personalen kontrollerar att god ordning råder. De boende har tillgång till en läkare på hälsovårdscentral. Den första månaden bor man gratis därefter betalar man 20 Lit (ca 50 kr) per månad.

Härbärgets personal/socialsekreterare och arbetsförmedlingen samverkar med den hemlösa för att ordna arbete och ett ordnat socialt liv. Den tid de inte får vistas på härbärgets ska användas till att söka arbete.

Avslutande möte med staden Klaipedas representanter

Margareta Olofsson förmedlade att vi alla var imponerade av vad vi sett vid studiebesöken. Sedan diskuterades våra ömsesidiga förväntningar på hur de nu inledda relationerna skulle kunna föra vidare till ett fruktbart utbyte av erfarenheter för båda parter. Självklart har vi i Sverige andra system och helt andra resurser. Men otvivelaktigt har vi också i vår krympande ekonomi en hel del att lära av Klaipedas förmåga att ha goda ambitioner trots att resurserna bara räcker till en bråkdel av de åtgärder man vet skulle behöva sättas in.

När de konkreta formerna för fortsatt utbyte diskuterades kom mycket att handla om det redan etablerade samarbetet mellan städerna runt Östersjön, UPC. Det finns redan en arbetsgrupp igång som ska behandla frågan om arbetslöshet och hur man tar itu med olika typer av arbetshinder. Den övergripande frågan är förstas det stora EU-arbetet mot fattigdom och social utslagning. Klaipeda har ordförandeskapet i samverkan med Helsingfors. Janina Tulabiene, som lagt ned ett stort arbete på att ordna arrangemangen inför vårt besök, är med i arbetsgruppen som har till uppgift att förarbeta frågor och planera för kommande UPC möten.

Riga 21 – 23 april

En mindre grupp som inte deltog i studiebesöket i Klaipeda kom till Riga redan på förmiddagen den 21 april. Under dagen gjorde de studiebesök på ett härbärke och på ett rehabiliteringscenter för våldsutsatta barn. Dagen därpå, den 22 april, träffade samtliga deltagare i studieresan representanter för Riga stad. Studiebesök gjordes vid en rysk skola och ett socialkontor. Studieresan avslutades den 23 april med studiebe-

sök på ECAD's kontor (European Cities Against Drugs) och Center för drogförebyggande arbete samt ett dagcenter för utvecklingsstörda.

Riga Härbärke

Riga Härbärke var en nyrenoverad byggnad med plats för 230 personer på olika våningsplan. Ytterligare 120 härbärgesplatser finns att tillgå genom avtal med privata entreprenörer. Från att problemet med hemlöshet "inte fanns" före självständigheten 1991 har man på 13 år byggt ut härbärgesverksamheten till totalt ca 350 platser. Detta är ungefär samma antal platser som finns i Stockholm.

1995 startade det första härbärgen i Riga. Det tog endast emot hemlösa kvinnor med barn. 1997 öppnade ett härbärke med plats för 70 män. Härbärgen är en kombination av akut- och korttidsboende. Under vinterhalvåret är trycket stort och man är ofta tvungna att överbelägga. Många blir kvar länge eftersom det är svårt att få boende för en rimlig kostnad i Riga. Ungefär 20 % av klienterna är kvinnor.

På Riga Härbärke finns det sex olika målgrupper av hemlösa.

- Nyligen vräkta p.g.a. oförmåga att betala hyra (ofta äldre personer med dålig pension).
- Personer som lurats av fastighetsmäklare.
- Personer nyligen frigivna från fängelser.
- Ungdomar över 18 år som efter barnhemsvistelse fått lägenhet men inte klarat av eget boende.
- Arbetssökande från landsbygden.
- Missbrukare och psykiskt sjuka.

Att arbeta med dessa olika målgrupper under ett tak beskrev man som väldigt problematiskt och arbete pågår med att praktiskt och lokalmässigt göra en bättre uppdelning av målgrupperna. Härbärgen är inte ett s.k. lågtröskelboende utan det är förbjudet att komma in alkohol eller drogpåverkad. På härbärgen arbetar 8 socionomer och på avdelningen som är avdelad för somatiskt sjuka arbetar en sjuksköterska. Socialarbetarnas arbetsuppgifter varierar mycket med tanke på de vitt skilda målgrupperna, men huvudinriktningen är att tillsammans med klienterna söka permanenta alternativ till härbärgesboende.

Dardedze – Center för misshandlade barn

Dardedze är en NGO (non-governmental organisation) som arbetar med hjälp och stöd till misshandlade barn och deras familjer. Verksamheten grundar sig på ett helhetsperspektiv karaktäriserat av ett tvärfackligt förhållningssätt och teamarbete. De olika yrkeskategorierna som är representerade är: socionomer, socialpedagoger, psykologer, psykoterapeuter, sjuksköterskor, behandlingsassistenter och juridiska ombud. Volontärer används också på olika nivåer i verksamheten.

Centret öppnades i april 2001 med hjälp av utländska och lokala sponsorer och är idag ett modernt center som arbetar med barn som utsatts för misshandel. Det finns ett boende med 23 platser men man arbetar också med barn som bor kvar i familjen eller hos fosterfamilj. Åtta (8) platser är öronmärkta för Rigas innevånare medan 15 platser är öppna för barn från hela landet och då finansierat av staten. I vissa fall kan även en förälder bo på centret tillsammans med barnet. På centret finns avancerad

teknisk utrustning t.ex. ett utredningsrum med "one-way screen" video och audioutrustning som gör det möjligt att direktsända vittnesmål från barnet till Rigas domstol.

Dardedze center arbetar också utåtriktat med information, konsultation och utbildningsinsatser till professionella som kommer i kontakt med barn och barnmisshandel. Bland annat handleder och utbildar man personal på sju olika barnhem i Riga. En del av utbildningsinsatserna riktas direkt till "högriskfamiljer" för att förebygga barnmisshandel.

Ett behov som man har sett under de tre åren verksamheten pågått, är att det behövs ett skyddat boende för våldsutsatta kvinnor. Intervention när det gäller barnmisshandel har man hittat en bra metod för, men när mammorna till barnen är hotade finns det ingenting de kan göra. Detta är dock ett behov som man beskrivit för Rigas välfärdsdepartement och så snart en lokal finns tillgänglig planerar välfärdsdepartementet att öppna ett skyddat boende för våldsutsatta kvinnor.

Vi blev väl emottagna och såg möjligheter att utveckla samarbete mellan Stockholms verksamheter för kvinnor och barn och Dardedze.

Möte med representanter för staden

Socialtjänstnämndens politiker samlades i Rigas stadshus för att inleda Riga-besöket med att träffa ledande företrädare från Riga. Sergejs Dolgopolovs, Rigas vice borgmästare, inledde med att tala om de gemensamma frågor som Stockholm och Riga har, men också det faktum att de båda städerna har väsentligt skilda startpunkter. De sociala verksamheterna och socialarbetarna i Riga står under mycket hårt tryck, som sällan får sin belöning. Borgmästaren avslutade med att efterlysa gemenskap – färjan mellan länderna har börjat gå, i framtiden behövs en bro.

Margareta Olofsson tog vid och tackade för inbjudan. Hon betonade vikten av samarbete, det kan inte vara så att vi ska komma till Lettland och bara lära ut utan vi måste kunna söka samarbete och se vad vi kan lära av dem.

En rad olika representanter från Riga tog sedan upp olika frågor med anknytning till Stockholm och sociala frågor i synnerhet. Rigas stadsdirektör Māris Tralmaks påpekade att det pågår många kontakter mellan Riga och Stockholm i såväl ekonomiska som sociala frågor. Situationen kommer med säkerhet att förändras på många sätt efter Lettlands inträde i EU den 1 maj 2004.

Valdis Nagobads, direktör för välfärdsdepartementet gick igenom departementets struktur. Flera likheter med Stockholm finns, Riga har en dominerande ställning i Lettland vilket gör att många sociala problem koncentreras hit. Riga är uppdelat i 6 stadsdelar med egen budget. De sociala frågorna, inklusive äldreomsorg, står för drygt 7 % av Rigas budget. Höga hyreskostnader är ett stort problem för många Riga-bor och detta leder till utslagning från bostadsmarknaden. Ekonomiskt bistånd för familjer med låg inkomst är den största enskilda posten i välfärdsdepartementets budget, nära hälften är avdelat för detta ändamål. Kontrollsystem med någon form av biståndshandläggare finns, men det är svagt.

Victor Buls, ansvarig för Rigas internationella kontakter, gav exempel på Rigas många internationella samarbeten. Man är medlem i Eurocities och UBC (Union of the Baltic Cities) och har en enhet för investeringsprojekt och EU-program. Agnese Bidermane, direkt ansvarig för frågor relaterade till EU och UBC nämnde ett samordningsprojekt där man använder en databas för projektidéer (ca 700 förslag finns nu), samt att man inlett samarbete med bl.a. Stockholm för att bli bättre på att ta fram och formulera projektidéer och söka finansiering.

Ett antal konkreta projekt med bäring på de sociala frågorna nämndes:

1. Ett center för dementa, det första i Lettland, har invigts (bl.a. av Margareta Olofsson).
2. Specialavdelningar för dementa äldre på institutioner har inrättats.
3. En stadsdel har fått vara modell för samarbete mellan barn- och ungdomsenheten och familjer.
4. Trygghetslarm för äldre och handikappade har inrättats, efter samarbete med Stockholm.
5. Fortbildning för socialarbetare med avseende på kunskap om funktionshindrade har genomförts.
6. Kvalitetsbedömningar har börjat att utvecklas i liten skala.

Projektledaren för den tredje punkten ovan, modellstadsdelen för samarbete mellan barn- och ungdomsenheten och familjer berättade mer konkret om detta projekt. Stadsdelen heter Vidzemes och är Rigas största. Projektet riktas både mot klienterna, familjerna och den professionella delen. Delen som riktas mot klienten fokuserar på att aktivera sociala nätverk och få klienten att ta eget ansvar. För den professionella delen gäller att skapa samarbete mellan institutioner.

Socialarbetarkåren i Lettland är mycket ung eftersom det officiellt inte fanns några sociala problem innan frigörelsen från Sovjetunionen. De första socialarbetarna i Lettland utexaminerades därför först 1991. Man försöker nu samla alla yrkesgrupper som kommer i kontakt med utsatta barn och familjer. Resultatet har blivit en mer effektiv hjälp och förbättrat samarbete.

Ett annat projekt är Ozolaine, dagcentret för dementa. Centret invigdes i mars 2003 och är som ovan nämnts Lettlands första dagcenter för dementa. Arbetet inleddes med att personalen praktiserade på ett dagcenter i Stockholm, och det täta samarbete med svensk personal har sedan fortsatt. Två socialarbetare och två vårdare arbetar nu framgångsrikt med de dementa och centret har bidraget till att lyfta frågan om demens i hela Lettland.

Rigas Purciems Viduskola

Purciems skola är en 10-årig grund- och gymnasieskola. Den ligger i ett socialt belastat område inom Riga kommun. (Purciem betyder Träskby). Skolan har 1 500 elever och 140 lärare. Specialinriktning är språk och matematik. I skolan undervisas i engelska, tyska, spanska, franska, ryska och lettiska. Eleverna lär sig minst fyra språk. Den matematiska inriktningen inbegriper också fysik, kemi och datakunskap. Skolan är känd för sina körer och dansensembler.

Efter en introduktion av rektor fick vi guidning runt skolan i mindre grupper av fem elever. Eleverna hade förberett vårt besök genom att göra väggaffischer om Sverige ur olika aspekter. De är uppenbart stolta över sin skola. I en klass med 11-12-åringar fick vi en lektion om Sverige på engelska och efter en kort paus med kaffe och piroger, som eleverna bakat, bjöds vi på underhållning i form av mannekänguppvisning med inslag av jämlikhet och miljö.

Skolan har mycket hjälp med att stödja barn med svårigheter av en "kommission för barns rättigheter" som inrättats av barnen själva och som för närvarande består av ett trettiotal elever. Arbetet är frivilligt. Kommissionen stödjer elever som har svårigheter i skolarbetet eller på annat sätt. Bland annat får eleverna en fadder som har till uppgift att ge stöd. Eleverna har vunnit en internationell tävling med sitt arbete i kommissionen där priset var en resa till Stockholm. Nu förbereder man en ny tävling och har samlat mycket material som beskriver arbetet.

Hälften av skolans elever deltar i fritidsaktiviteter. Detta är ett bra sätt att minska risk för sociala problem och kriminalitet. Vi fick smakprov på dessa aktiviteter genom körsång av cirka 100 barn som sjöng på ryska, lettiska och engelska. Vi bjöds också att se professionellt utförd dans i vackra folkdräkter i modernt snitt.

Rektor, avslutade med att han såg med tillförsikt på framtiden, trots finansiella problem. Skolan vill gärna ha utbyte och samarbete med Sverige och har redan nu utbyte med en privat skola i Stockholm.

ECAD's kontor (European Cities Against Drugs) och Center för drogförebyggande arbete

Efter självständigheten 1991 började drogmissbruket i Lettland bli mer och mer synligt. I mötet med västvärlden ingick också mötet med nya droger. I Lettland fanns begränsad kunskap och inte några utvecklade insatser vare sig för behandling eller för förebyggande arbete. Heroinmissbruket ökade för att 1997 anses vara ett stort problem. Ingen lagstiftning fanns och inte heller någon uppdelning av ansvarsområden mellan stat och kommunen vilket ledde till en viss handlingsförlamning under några år. År 2000 valdes en läkare engagerad i alkohol och narkotika frågor in i kommunfullmäktige i Riga. Hans engagemang ledde år 2001 fram till att ett program i kommunfullmäktige antogs som bl.a. innebar starten för Centrum för drogförebyggande arbete i Riga.

Centrum för drogförebyggande arbete har liknande arbetsuppgifter som Preventionscentrum Stockholm (Precens). De arbetar för ett samhälle fritt från droger och fokuserar på följande områden:

- Information och kunskapsspridning t.ex. utbildar man lärare, poliser och socialarbetare.
- Kartläggningar och undersökningar av drogmissbruk och dess följdverkningar.
- Psykosocial hjälp.
- Förebyggande insatser.
- Motivationsarbete.
- Samverkan med andra myndigheter och NGO' s.

På centret arbetar 35 personer och man har en budget på 500 euro/år (ca 5 mkr). Man har en väl utvecklad webbsida med information och får kontakt med många ungdomar genom möjligheten att ställa frågor och få svar över webben. Till centret är en jourtelefon knuten och man har ett antal stödgrupper t.ex. sluta-röka-grupper för ungdomar, självhjälpgrupper för unga databeroende personer samt AA-grupper (Alcoholic Anonymous) och NA-grupper (Narcotic Anonymous).

I det förebyggande arbetet samarbetar man framför allt med skolor. För närvarande har man drogförebyggande arbete i klass 1 – 4 . Den forskning/kartläggning som är aktuell i dagsläget handlar dels om hur begränsad försäljning och alkoholreklam påverkar konsumtionen och dels om användandet av droger inom nöjesvärlden i Riga.

Vi var intresserade av antalet sprutnarkomaner i landet och på centret uppskattade man dem i storleksordningen 5 - 600 personer. Det finns sprututbytesprogram men dessa bedrivs av staten och ofta i samband med HIV/Aids preventionsprogram. Man uppskattar att det finns ca 70 platser för metadonbehandling och reglerna för att få metadon behandling är mycket restriktiva.

Vad som direkt verkade intressant och där ett utbyte i framtiden skulle kunna utveckla Stockholms arbete, var dataanvändningen i direktkontakt med hjälpsökande.

Dagcenter för utvecklingsstörda - Saule

Saule är det första centret av denna typ för målgruppen ungdomar med intellektuella störningar/funktionshinder. Planeringen av det dagcenter vi besökte påbörjades 1993 och invigdes 1995. Frälsningsarmén har varit ett viktigt stöd vid uppbyggnaden liksom Kungsholmens dagcenter. Man samarbetar även med svenska FUB (Föreningen för utvecklingsstörda barn och ungdomar). Saule är en del i en större organisation benämnd ”Bry sig om barn”.

Det finns nu 7 centra med totalt 178 platser som tar emot ”ungdomar med intellektuella störningar”. Totalt 221 personer får plats varje år. Tjänsten köps av en privat utförare. Denna utförare har både dagcenter och 25 boendeplatser. Utföraren planerar även boende för psykiskt störda. Även korttidsplatser för avlastning planeras. Ungdomarna kommer till verksamheten via sina föräldrar eller organisationen ”Bry sig om barn”. Det finns en kö till dagcentra.

Syftet med verksamheten är att lära ungdomarna leva ett självständigt liv. Ett mål är att ungdomarna ska få arbete med hjälp av tre stycken arbetspedagoger (Supported Employment Agency). 27 ungdomar har redan fått sysselsättning. De får marknadsmissig lön. Arbetsgivarna får inget ekonomiskt bidrag - de får en engagerad och trogen medarbetare.

I olika ”klubbar” bedrivs fritidsverksamhet. Dit kommer även de som lämnat centret. De arbetar mycket med konst och de har en konstutställning ”på resa”.

Ett annat syfte med verksamheten är att ge anhöriga stöd och möjlighet till vila.

Kommunen/socialtjänsten ansvarar för och betalar för verksamheten. Ingen avgift erläggs av de som nyttjar den. Det finns ett omfattande (och som det verkar) mycket lättillgängligt informationsmaterial om verksamheten.

Med hjälp av pengar från SIDA har vuxenutbildning genomförts för personal såväl i Riga som i övriga Lettland.

Avslutande möte med representanter från staden och verksamhetsansvariga för studiebesöken

Representanterna för Riga uttryckte intresse av ett framtida nära samarbete med Stockholm. Margareta Olofsson och nämndens ledamöter och ersättare tackade för det fina mottagandet i Riga.

Det var mycket inspirerande att se hur snabbt man inom de olika verksamheterna tagit till sig erfarenheter från annat håll och sedan omvandlat det till egen verksamhet. Där har vi från Stockholm mycket att lära. Vi såg ett imponerande engagemang hos personalen inom de olika verksamheterna.

Stockholm och Riga har flera gemensamma problem där det finns goda förutsättningar för erfarenhetsutbyte. Exempelvis är den verksamhet som arbetar med våldsutsatta barn mycket intressant för vår verksamhet som arbetar med våldsutsatta kvinnor. Kanske kan Stockholms arbete med våldsutsatta kvinnor vara av intresse för Riga. Likaså behövs samarbete om problemen med människohandel, missbruk och hemlöshet.

Inom ramen för Union of the Baltic Cities (UBC) kan formerna för samarbetet utarbetas på detaljnivå. Det behövs även samarbete på den politiska nivån. Då de baltiska länderna kommer med i EU ökar förutsättningarna för samverkan.